स एवमुक्त्वा मघवन्तमुन्मुखः करिष्यमाणः सशरं शरासनं। अतिष्ठदालीढविशेषशोभिना वपुःप्रकर्षेण विडम्बितेश्वरः ॥५२॥ रघोरवष्टम्भमयेन पत्रिणा हृदि क्षतो गोत्रभिदप्यमर्षणः। नवाम्बुदानीकमुहूर्त्तलाञ्छने धनुष्यमोघं समधत्त मार्गणं ॥५३॥ दिलीपसूनोः सवृहद्भुजान्तरं प्रविश्य भीमासुरशोणितोचितः। पपावनास्वादितपूर्वमाशुगः कुतूहलेनेव मनुष्यशोणितं ॥५४॥

स इति। स रघुः इन्द्रं प्रति इत्थं उक्त्वा अतिष्ठत् किं० रघुः सबाणं धनुः करिष्यमाणः पु० किं० रघुः ऊर्द्धमुखः पु० किं० शरीरस्य प्रकर्षेण विडम्बितः अनुकृतः ईश्वरो येन सः किं० वपुःप्रकर्षेण आलीढविशेषेण शोभितुं शीलमस्य स तेन अयंभावः पश्चात्स्थितवामपादपुरःस्थितदक्षिणपादकस्थानविशेषमवलम्ब्य तिष्ठदिति ॥५२॥ रघोरिति। रघोः बाणेन इन्द्रस्य हृदये क्षतः किं० बाणेन स्तम्भरूपेण गोत्रभित् इन्द्रोऽपि धनुषि बाणं समधत्त किं० इन्द्रः अमर्षणः क्रुद्धः किं० धनुषि नूतनो मेघएव सैन्यं तत्र मुहूर्त्तकालं चिह्नं यस्य स तस्मिन् किं० बाणं अमोघं अव्यर्थं ॥५३॥ दिलीपेति। स आशुगः बाणः कौतुकेनेव मनुष्यस्य रुधिरं पपौ किंभूता रघोः वृहद्विशालं भुजयोरन्तरं हृदयं प्रविश्य किं० बाणः भीमानां भयङ्कराणां असुराणां रुधिरे योग्यः किं० रुधिरं न आस्वादितं पूर्वं यत्तत् आस्वादेन रहितमित्यर्थः ॥५४॥